

RASKOMPENDIUM 2013

WELSH CORGI PEMBROKE

Förord

Detta kompendium är framtaget av Svenska Welsh Corgi Klubben (SWCK) inför domarkonferensen 5-6 oktober 2013 på Scandic Hotel i Upplands Väsby. Konferensen samarrangerades av SWCK, Specialklubben för Västgötaspets (SKV) och Svenska Lancashire Heeler klubben (SLHK). Denna publikation är tänkt som hjälpmedel för auktoriserade domare som dömer welsh corgi pembroke på utställning. Den är även tänkt att användas för fortbildning av domare samt vid utbildning av nya domare för rasen. Materialet skall även kunna användas av intresserade att hämta fakta ur inför olika utbildningstillfällen.

Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar (SRD)

Welsh Corgi Pembroke är upptagen i SKKs Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar (SRD), vid nästa nytryck (2014) kommer rasen att utgå. Vid bedömning bör uppmärksamhet även fortsättningsvis läggas vid avvikelser som kan äventyra den enskilda hundens sundhet och hälsa. Rasen har sitt ursprung i arbetande gårds och vallhundar för vilka rörlighet och uthållighet har varit särskilt viktiga. Rörelser ska därför bedömas med stor omsorg om kapacitet, sundhet och rastyp. Om de rastypiska särdragen överdrivs kan detta medföra allvarliga risker för påverkan av rörelseförmåga och markfrigång.

Rasen ska vara en lågställd, kraftig och robust byggd hund. Kroppen skall vara medellång, inte kort och kompakt vilket gör att särskild uppmärksamhet bör ägnas de typiska proportionerna. Vidare bör särskild uppmärksamhet även riktas på konstruktionen av front, bröstorg och framben med syfte att säkerställa en sund och hållbar hund.

Det uppskattas om domaren även fortsättningsvis i den skrivna kritiken kommenterar eventuella observerade avvikelser som kan äventyra den enskilda hundens sundhet och hälsa.

Rasen bedöms med fördel på bord.

Uppbyggnad av detta kompendium

I kompendiet ingår den **av SKK fastställda rasstandard**. Denna är genomgående markerad med **fet stil**. Kring de moment som beskrivs i rasstandard har *SWCK egna kommentarer* och de är genomgående skrivna med *kursiv stil och markerat med grönt i vänstra marginalen*. I kompendiet förekommer även bildmaterial som vi hoppas skall vara till hjälp att förtydliga texten.

Detta är en omarbetad utgåva från domarkonferensen 10 oktober 2004. För rasen har även en tidigare domarkonferens avhållits 12-14 oktober 1990. Dokumentet är framtaget av avelskommittén för welsh corgi pembroke. Det är SWCKs förhoppning att kompendiet ska bli till god hjälp.

För Svenska Welsh Corgi Klubben
Avelskommittén för welsh corgi pembroke

INNEHÅLL	Sida		Sida
FÖRORD	2	Ögon	6
Uppbyggnad av detta kompendium	2	Öron	6
Innehållsförteckning	2	Hals	6
		Kropp	7
ALLMÄN INLEDNING	3	Svans	7
Historia	3	Extremiteter	8
Corgin i Sverige	3	Rörelser	9
		Päls	11
RASSTANDARD samt SWCK:s kommentarer	4	Storlek / Vikt	12
Bakgrund / Ändamål	4	Fel	12
Helhetsintryck	4	Nota Bene	12
Viktiga måttförhållanden	5	Testiklar	12
Uppförande / Karaktär	5		
Huvud	5	KÄLLHÄNVISNING	12
Käkar / Tänder	6		
		NOTERINGAR	13

ALLMÄN INLEDNING

HISTORIA

Pembrokes ursprung

Welsh corgi pembroke liksom dess "kusin" welsh corgi cardigan är två skilda raser som eventuellt delar ett gemensamt ursprung långt tillbaka. Sedermera har de utvecklat sin individuella särprägel i Wales, där de var oumbärliga medhjälpare på gårdarna. De drev boskapen, vaktade gården, gick med på jakt och var sällskapshund för barnen. De två rasernas ursprung är inte slutgiltigt fastlagt och man arbetar med flera olika teorier. Den vackraste av teorierna kommer från en gammal legend som berättar att corgin var en gåva från de walesiska älvorna som använde hundarna som dragdjur. Mera sannolika teorier går ut på att welsh corgi cardigan är den äldsta av raserna och följde med kelterna till Wales för över 3000 år sedan. Pembroken följde med flamländska vävare omkring år 1100. Denna teori placerar pembroken i spetshundfamiljen. Andra teorier involverar i

sin tur den svenska västgötaskpetsen som har en stor likhet med bägge corgiraserna. Följde den kanske med vikingarna till England omkring år 800? Några menar till och med att man kan härleda corgin tillbaka till de tidiga walesiska stenåldersbönderna som levde för över 4000 år sedan.

De två raserna levde i århundraden relativt isolerade från varandra i det bergiga Cardiganshire respektive det mera platta Pembrokeshire. Då transportmöjligheterna blev bättre i början av 1900-talet började raserna sammanblandas. Denna sammanblandning fortsatte till 1934, då de fick var sin standard.

Bild 4.1 [Rose, första corgi](#) som registrerades hos the Kennel Club

Pembroke i Sverige

Welsh corgi pembroke kom till Sverige redan 1936. Den första importen från Storbritannien var hanhunden Rozavel Tuck. I juli 1936 importerade Ylva Krafft-Boström (Kilmarnock), tikvalpen Bucklers Megan, som var den första corgi som registrerades hos Svenska Kennel Klubben. Hon var född i april 1936 och levde till januari 1955 och blev alltså nästan 19 år gammal. Megan parades med Rozavel Tuck samt senare med Wolfox Walker, som importerades i mars 1938 av Ylva Krafft-Boström. Detta blev startskottet för aveln av welsh corgi pembroke i Sverige under generationer framöver.

Bucklers Megan

Mer om pembroke och rasens historik finns att läsa i "RAS för welsh corgi pembroke".

RASSTANDARD samt SWCK:s kommentarer

FCI - nummer	39
Originalstandard	2010-12-01
FCI - Standard	2010-11-04
SKK:s Standardkommitte	2010-12-22
URSPRUNGLAND/HEMLAND:	Storbritannien
ANVÄNDNINGSSOMRÅDE:	Vall- och sällskapshund.
FCI-KLASSIFIKATION:	Grupp 1, sektion 1

BAKGRUND / ÄNDAMÅL

Welsh corgi pembroke har en omdiskuterad bakgrund. Den mest sannolika teorin är dock att svenska vikingar medförde västgötaskpetsens förfäder till Wales eller det motsatta, att de medförde corgins förfäder tillbaka till Sverige. Släktskapet mellan de båda raserna är påfallande, liksom deras arbetssätt.

Helt klart är emellertid att welsh corgi under flera hundra år fungerat som allroundhund på gårdarna och med tiden övergick till att bli boskapsvallare. Rasen welsh corgi delades upp i varianterna pembroke och cardigan så sent som 1934. Dessförinnan hade korsningar mellan varianterna varit relativt vanliga.

HELHETSINTRYCK

Welsh corgi pembroke skall vara en lågställd, kraftig och robust byggd hund. Kroppen skall vara medellång, inte kort. Den skall ge intryck av massa och styrka trots det lilla formatet.

SWCK: s kommentar av helhetsintrycket

Pembroke welsh corgi bör ha en viss stramhet i linjerna och får inte vara grov eller oädel. Proportionerna skall (när päls på bröst och bakben tillkommer) vara att hunden är ungefär dubbelt så lång som den är hög eller till och med något längre.

Hunden ska vara sund och rörlig trots de korta benen.

*Proportionerna skall uppnås av korta ben inte av en lång kropp. När man ser en corgi för första gången bör intrycket vara "Vad korta ben den har" inte "Vad lång den är". **Pembroke får inte vara så kort och högställd som en västgötaskets. Den får heller inte vara så lång och låg som en basset hound.** Den bör aldrig bli så låg och kortbent eller ha så kraftig benstomme att den verkar klumpig och olämplig för sitt ursprungliga arbete som boskapsvallare men den får inte heller vara högställd, späd eller gånglig.*

Könsprägel skall vara tydligt markerad.

Hane av utmärkt typ

Tik av utmärkt typ

VIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN

Förhållandet mellan nosparti och skalle skall vara 3:5.

UPPFÖRANDE / KARAKTÄR

Rasen skall vara frimodig och ge ett arbetsdugligt intryck. Den skall vara alert, aktiv, framåt och vänlig, aldrig nervös eller aggressiv.

SWCK: s kommentar av uppförande/karaktär

En rastypisk pembroke har alltid ett vänligt uppträdande mot främmande människor. Den är en vallhund och som sådan är det viktigt att den är alert och aktiv men inte stressad eller nervös

HUVUD

Huvudet skall vara rävliskt till form och helhet.

Skallparti

Skallen: Skallen skall vara ganska bred. Den skall vara flat mellan öronen.
Stop: Stopet skall vara måttligt markerat.

Ansikte

Nostryffel: Nostryffeln skall vara svart
Nosparti: Nospartiet skall vara lätt avsmalnande.

SWCK: s kommentar till huvud

Det är viktigt att huvudet är triangulärt och rödrävliknande. Det skall vara torrt, stramt skuret och lätt mejslat nedanför den svagt markerade benkanten under ögonen. Det får aldrig vara grovt och oädelt

Proportionerna från sidan sett skall vara 5 delar skalle och 3 delar nosparti. Den tämligen flata skallen bör vara ungefär lika bred som lång. Nospartiet skall vara avsmalnande från alla håll, underkäken skall vara normalt utvecklad. Nosryggen skall vara rak, skalle och nosparti bör i profil bilda två parallella linjer endast åtskilda av ett måttligt stop.

Läpparna skall vara torra och åtliggande. Både läppar och nosspegel ska vara svarta och fullständigt pigmenterade.

Utmärkt triangulärt huvud

Bild på huvud från sidan

Käkar / Tänder: Käkarna skall vara starka med ett perfekt, komplett och regelbundet saxbett.

SWCK: s kommentar på bett

Se upp med för smala eller för tunna underkäkar.

Ögon: Ögonen skall vara väl placerade, runda och medelstora. Den bruna färgen skall harmoniera med pälsfärgen. Uttrycket skall vara alert och intelligent.

SWCK: s kommentar till ögon

Ögonen skall ha svarta och fullständigt pigmenterade ögonlockskanter. En pembroke skall se "klok och intresserad" ut.

Tik och hane som visar tydlig könsprägel. Båda har välpigmenterade ögonlockskanter samt utstrålar det hos rasen karakteristiskt livliga och intelligenta uttrycket

ÖRON: Öronen skall vara upprättstående, medelstora och något rundade. En tänkt linje dragen från nospetsen genom ögat skall passera genom eller nära öronspetsen.

SWCK: s kommentar till öron

Öronen skall ha fast brosk och vara mycket rörliga. De skall vara snett utåtriktade och brett men inte lågt ansatta. Idealet framifrån är en tänkt linje mellan öronspetsarna och nospetsen genom mitten av ögonen bildar en liksidig triangel. Form, storlek och placering av öronen är mycket betydelsefullt för det triangulära rödrävsliknande intrycket.

HALS

Halsen skall vara tämligen lång.

SWCK: s kommentar till hals

Som ett mått kan nämnas att halsen bör vara ca en tredjedel så lång som kroppslängden. Den skall vara torr, muskulös och lätt välvd i nacken samt ha god resning och övergå i ryggen med en mjuk böjd linje.

Som en del i helhetsintrycket så bör pälsen runt halsen bilda en kraftig krage.

KROPP

Kroppen skall vara medellång, inte kort. Sedd ovanifrån skall den vara något avsmalnande.

Överlinje: Överlinjen skall vara plan.

Bröstkorg: Bröstkorgen skall vara bred och djup och väl nedsänkt mellan frambenen. Revbenen skall vara väl välvda.

SWCK: s kommentar till kropp

Den medellånga kroppen är ca dubbla mankhöjden. Proportionerna uppnås av hela kroppens längd inklusive bakben och ett välutvecklade förbröst, inte av en lång rygg.

Överlinjen skall bilda en parallell linje med markplanet och vara stark och så rak som möjligt. Ryggen ska vara något längre än mankhöjden. Revbenens fäste och form vid ryggraden gör tillsammans med ryggmuskulaturen hela ryggen bred och tämligen plan.

Korset på pembroke är endast obetydligt sluttande, brett och förhållandevis kort. Korsets konstruktion i kombination med Pembrokens temperament gör att svansen kan bäras ganska högt, gärna på unga hanar.

Uppifrån sett är pembroke bred och endast svagt avsmalnande mot höften. Midjan är obetydligt markerad. Bakdelen är också bred och något avsmalnande bakåt.

En välutvecklade bröstkorg och förbröst är ett av rasens mest karakteristiska kännetecken. Bröstkorgen är djup, något över medellängd och med väl utvecklade och välvda revben. I genomskärning är den äggformad med den smalare delen väl nedsänkt mellan frambenen. Bröstbenet skall vara kraftigt och skjuta fram så långt att förbröstat blir väl utvecklat. Ländpartiet får inte vara för kort eller smalt. Från sidan bör bröstkorgens lägsta del skära underarmen något närmare handloven än armbågen.

Buklinjen är endast svagt uppdragen

Hane med utmärkt front och bröstkorg av god längd och djup. Utmärkta proportioner

SVANS

Kort , helst naturlig. Naturligt buren svans över rygglinjen i rörelse eller vid upphetsning

SVANSKUPERING ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE

SWCK:s kommentarer till svans

Med det genetiska anlaget för stubbsvans/långsvans så kommer det alltid att födas individer med alla typer av svanslängder.

Svansen är oftast ansatt ganska högt på grund av korsets konstruktion och bärs då givetvis efter dessa förutsättningar oberoende på hur lång eller kort svansen är. En dåligt ansatt svans bärs ofördelaktigt oavsett om den är kort eller lång. Här kan man bara se till helheten i hundens övriga exteriör.

Sebastian Neittamo

Hane som bär svansen upprätt i rörelse

Sebastian Neittamo

Hane som står med hängande svans

EXTREMITETER:

FRAMSTÄLL

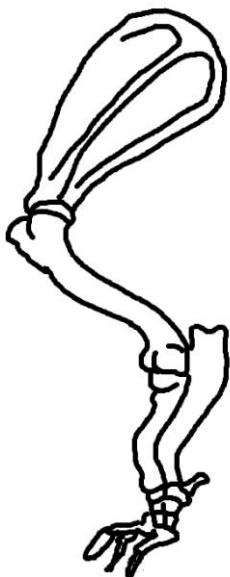
- Skulderblad:** Skulderbladen skall vara väl tillbakalagda med en vinkel på ca 90 grader mot överarmen.
- Överarm:** Överarmarna skall vara anpassade runt bröstkorgen.
- Armbåge:** Armbågarna skall ligga väl an mot sidorna och varken vara lösa eller knipta.
- Underarm:** Underarmarna skall vara korta och så raka som möjligt. Benstommen skall vara kraftig ända ner i tassarna
- Framtassar:** Framtassarna skall vara ovala med starka, väl välvda och slutna tår. De två mellersta tårna skall vara något längre än de yttre. Trampdynorna skall vara starka och väl välvda. Klorna skall vara korta.

SWCK: s kommentar till framställ

Benen skall vara korta och kraftiga men inte grova och knöliga, även här skall det finnas en viss stramhet i linjerna. Skulderbladet är långt och brett med sin längdaxel liggande i 45 graders vinkel mot horisontalplanet. **Överarmen har samma längd som skulderbladet och bildar ca 90 graders vinkel mot skulderbladets längdaxel.** Skulderbladet och överarmen skall ligga väl intill kroppen.

Armbågen skall vara riktad rakt bakåt och får inte vara utåtvriden. **Underarmen skall framifrån följa bröstets rundning. Mellanhanden är rak, från handloven ner i tassen.** Från sidan skall den vara rak och placerad så att en lodrät linje dragen från skulderbladets högsta punkt passerar genom armbågen.

Mellanhanden skall vara kraftig och stark, framifrån absolut rak och från sidan endast obetydligt vinklad.

Välställda fronter

BAKSTÄLL:

- Helhet:** Bakpartiet skall vara starkt och smidigt. Bakbenen skall vara korta. Benstommen skall vara kraftig ända ner i tassarna.
- Knäled:** Knälederna skall vara väl vinklade.
- Has:** Hasorna skall bakifrån sett vara raka.
- Baktassar:** Baktassar skall vara ovala med starka, väl välvda och slutna tår. De två mellersta tårna skall vara något längre än de yttre. Trampdynorna skall vara starka och väl välvda. Klorna skall vara korta.

SWCK: s kommentar till bakställ

Bakbenen ska vara korta med kraftig benstomme, hasen är dock inte fullt lika kraftig som frambenen.

Vinkeln mellan bäckenet och låret motsvarar vinklingen mellan skuldra och överarm, dvs.ca 90 grader, liksom vinkeln mellan lårben och underben.

Lårbenen skall vara breda och muskulösa och hasorna skall vara korta och placerade relativt långt isär. I stående skall bakbenen bakifrån sett vara raka.

I stående skall bakbenen bakifrån sett vara raka

SWCK:s kommentarer till tassar

Eftersom pembroke är boskapsvallare måste den kunna ducka och kasta sig åt sidan mycket kvickt för att undvika sparkar och här har den hjälp av sina tassar.

Bäst kan tassens beskrivas som oval till formen. Viktigt är också att tassens är väl slutna och riktad rakt framåt.

Tårna skall vara välvda. Ingen hänsyn tas till färgen på trampdynorna. Huvudsaken är att dom är kraftiga för att inte orsaka problem i arbetet.

Klorna skall vara korta för att inte förstöra den slutna tassens.

RÖRELSER

Rörelserna skall vara fria och energiska, varken lösa eller bundna. Frambenen skall ha god räckvidd utan att lyftas för högt och koordinera med bakbenens påskjut.

SWCK:s kommentarer till rörelser

Sunda rörelser är en förutsättning för en vallhund att utföra sitt arbete.

Pembrokes rörelser skall vara fria och vägvinande och så flytande att ryggen håller sig relativt stilla. Frambenen skall föras väl framåt utan att lyftas för högt, detta förutsätter en korrekt vinkling och välliggande armbågar. Sedda framifrån för sig inte benen exakt parallellt utan svagt inåt för att kompensera det breda bröstet.

Bakbensrörelserna skall vara kraftfulla och ha ett gott påskjut vilket innebär att bakbenet rör sig lika långt framför som bakom lodlinjen.

Bakifrån sett är inte benen parallella utan rör sig svagt inåt, ju snabbare hunden travar desto mer sätts tassens in mot mittlinjen.

Rörelserna ska vara fria och vägvinande

PÄLS

Pälsstruktur: Pälsen skall vara medellång och rak med tät underull, aldrig mjuk, vågig eller sträv.

SWCK:s kommentarer till päls

Pälsen skall vara medellång och mycket tät med kort, fin och väderbeständig underull och längre och kraftigare täckhår. Den skall vara glatt att ta på, inte grov eller sträv. Pälsen ska helst vara absolut rak men en viss vågighet över ryggen är tillåten men inte önskvärd. Päslängden varierar på olika delar av kroppen. På huvudet, öron, underben och tassar är den åtliggande och kort – baksidan av underbenen finns ofta lite längre päls. På ovansidan och sidorna av kroppen är pälsen längre men fortfarande åtliggande.

Runt halsen, på förbröstatet och på lårens baksida är pälsen längre och bildar en kraftig utstående "krage" respektive utstående "byxor". Den kraftiga kragen är mera åtliggande i nacken och lägger sig över manken och bakåt ryggen. Detta får till följd att ryggen ser kortare ut än vad den egentligen är.

Pembroke skall visas i sin naturliga päls utan klippning eller trimning, putsning runt och under tassar är dock tillåtet och fullt acceptabelt.

Färg: Enfärgat rött, sobel, fawn eller svart med tanteckning, med eller utan vita tecken på ben, bröstborg och hals. Något vitt på huvud och nos är tillåtet.

SWCK:s kommentarer till färg

Ytterpälsens grundfärg hos röda (även golden), sobel eller fawn har olika nyanser och styrka från ljus gulbeige/ljusgult till mörkt mahogny. De ljusa färgerna får dock inte vara så urblekta att de vita tecknen blir svåra att urskilja. Byxorna och underullen är alltid ljus.

Hos hundar med förekomst av tantecken har man inga krav på djupröd tanfärg. Det läggs heller ingen vikt vid placeringen eller storleken på tecknen.

En sobelfärgad corgi har samma grundfärg som beskrivs ovan. Det kan ha enbart några strån med svarta toppar eller ha så många strån med svarta toppar att den snarare ser ut att vara viltfärgad eller t.o.m. svart.

Färgen hos en pembroke är inte helt ren, den är oftast mörkare i nacken och över ryggen. De ljusare ränderna som går efter kragens underkant och från främre delen av ryggen ned mot undersidan kallas ibland "sadel" eller "selmärken" och är mycket typiskt för rasen. Inga av de ovan angivna tillåtna färgerna anses bättre än de andra utan alla skall bedömas som helt likvärdiga.

Tecken: alla pembroke får ha svart mask eller/och svart teckning vid ögonen i form av "ögonbryn" och en svart linje från bakre ögonvrån mot tinningen. Det är sällan den svarta masken går förbi nospartiet och upp mot ögonen.

Vitt får finnas på bröstet, tassarna och underben samt på halsen, antingen delvis eller som en hel krage. Vitt på buken accepteras liksom vitt på framsidan av knäna.

Det är tillåtet och vanligt med vitt på och runt nosen samt en liten strimma upp mot pannan, mer vitt i huvudet än så bör det helst inte vara.

Ovanför nosen är det dock acceptabelt med vitt i form av en bläs eller eventuellt en vit fläck mitt i pannan. Bläsen bör inte nå över nackknölen. Bläsen bör ej vara bredare än att den når utanför inre ögonvrån.

Som en regel bör nämnas att de vita tecknen i huvudet inte får ta överhand. Öronen skall alltid vara färgade.

Exempel på olika färger

Black and tan med vita tecken bröst och tassar

Trefärgad

Sobel

Sobel

Röd med cremefärgade tecken

Röd med vita tecken

Fawn

STORLEK/VIKT:

Mankhöjd: Ca 25 - 30 cm

SWCK:s kommentarer till mankhöjd

Idealhöjden bör ligga mittemellan de angivna måtten d.v.s. runt 28 cm där hanhunden är något större och tiken något mindre. Oftast ligger de numera på den större sidan om idealet.

Vikt: Hanhund: 10-12 kg

Tik: 9-11 kg

SWCK:s kommentarer till vikt

Viktangivelsen har inte alltid funnits med i standarden.

De flesta pembrokehanar håller sig några kilo över den angivna vikten 12kg, medan tikarna ofta tangerar hanarnas maxvikt på 12 kg.

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

DISKVALIFICERANDE FEL

- **Aggressiv eller extremt skygg**
- **Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.**

TESTIKLAR:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Källhänvisning

RAS version 3 welsh corgi pembroke

Kompendium för domarkonferens 2004, Welsh Corgi Pembroke

Kompendium för domarkonferens 1990, Welsh Corgi Pembroke

The New Complete Pembroke Welsh Corgi, Deborah Harper, 1994

Bilder och text från följande hemsidor:

Svenska welsh corgi klubben www.swck.org

The welsh corgi club <http://www.gwenlais.free-online.co.uk/welshcorgiclub/>

The pembroke Welsh corgi clog of America <http://www.pembrokecorgi.org/>

Welsh corgi Club of Netherlands <http://www.welshcorgiclub.nl/> samt

<http://www.mijnalbum.nl/>

Pembroke Welsh Corgi club of Canada <http://www.compupets.com/PWCAC/>

The Welsh corgi League <http://www.pembrokewelshcorgileague.co.uk/>

<http://www.compupets.com/PWCAC/>

Privata bilder från Sverige

Siancof Welsh Corgis Perth, Western Australia

<http://www.geocities.com/Heartland/Plains/6155/index.html>

Svenska Welsh Corgi Klubben

tackar för visat intresse

